SPORT ȘI ETICĂ

MUNCA EXIGENTĂ, ORDINEA ȘI DISCIPLINA, CERINȚE OBLIGATORII PENTRU OBȚINEREA PERFORMANȚELOR

În complexul proces instructiv-educativ al performerilor, pentru a se atinge înalte cote valorice, așa cum se subliniază și în **Mesajul** tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**, secretar general al partidului, adresat Conferinței pe țară a mișcării sportive din anul 1982, se impune realizarea unor condiții indispensabile, fără de care, oricît de talentat ar fi sportivul, randamentul său va fi mult diminuat, dacă nu chiar anulat. Aceste condiții se cheamă : **DISCIPLINĂ, PASIUNE, DĂRUIRE, SPIRIT DE INIȚIATIVĂ.** Aceste calități sînt specifice tuturor celor care au ajuns în vîrful ierarhiilor sportului.

Avem exemple numeroase, de la **Nadia Comăneci** la **Ivan Patzaichin**, de la **Mircea Lucescu** la **Nicolae Nedef** etc., care conduc la concluzia că **nimic nu se poate obține fără muncă, fără disciplină, fără o totală dăruire.** Din păcate, există și exemple situate la polul opus, care, la rîndul lor, demonstrează ce înseamnă abdicarea de la principiile eticii, cum se repercutează asupra performanțelor lipsa de disciplină, de pasiune în muncă.

Citeva dintre aceste exemple, bune și rele, ne propunem să le aducem acum în prim-planul atenției.

EXEMPLE DEMNE DE URMAT

Ce înseamnă muncă pasionată, disciplină și ordine în activitate, ne-a demonstrat un profesor-antrenor necunoscut pînă mai ieri. **Ion Neacșu** din Slobozia... L-am cunoscut cu ani în urmă, într-o comună din județul Ialomița. Grivița se numește, **la o competiție** de masă. O alergare de cros în care adunase aproape întreaga așezare. Sute de copii și tineri, precum și oameni mai în vîrstă. A fost, într-un fel, un spectacol inedit pentru o localitate în care sportul (atletismul) făcea primii pași. Ajutat de primar, de alte oficialități ale comunei, prof. Ion Neacșu a reușit să convingă despre utilitatea mișcării, a exercițiului fizic, a sportului.

A reușit mai mult. Și atunci, și la concursurile de masă care au urmat, el și-a selectat copiii și tinerii cei mai dotați pentru sport, pentru atletism, și-a creat un „atelier“, a pus bazele primului nucleu, care a prefigurat performanța. Din acest atelier s-a „ridicat“ **Corina Gîrbea**, sulițașă de frunte a țării, apoi **Tudorița Chidu**, sprinteră de perspectivă, ca și **Vincențiu Naghi** (acum la Dinamo București), **Marilena Petcu** și **Cătălin Dumitrescu**, de asemenea **sulițași** de mare viitor ș.a. **De bună seamă că este de admirat un asemenea profesor-antrenor care, sfidind obstacolele începutului în sport, într-un județ fără tradiție și, la vremea respectivă, fără condiții, a muncit cu sîrg, disciplinat, ordonat, a stăruit în efortul său și, în pofida unora care s-au rezumat să zîmbească văzînd atîta trudă, a reușit !** Rezultatele obținute — **seria de atleți și atlete lansate în performanță, precum și tinerii pe care îi formează în continuare — reprezintă cea mai convingătoare mărturie.** Dar Ialomița **mai oferă un exemplu** similar, cel al antrenorului **Nicolae Mihăilescu**. Și el, **de la... mai nimic, a ajuns să dea loturilor naționale de scrimă (seniori și de perspectivă) sportivi consacrați astăzi, și să promoveze în PRIMA DIVIZIE a țării, în proba de sabie, PRIMA ECHIPĂ din Ialomița.**

Cît de **mult s-ar bucura ialomițenii — mari iubitori de sport cum se arată a fi — dacă aceste două exemple de muncă stăruitoare, disciplinată, ordonată, ar fi urmate și de alți antrenori. Din păcate, deși organele sportive locale au asigurat cadrelor tehnice din județ condiții bune pentru a-și desfășura** munca de selecție și pregătire, inclusiv o bază materială corespunzătoare, majoritatea dintre acestea se complac într-o prelungită atitudine de comoditate. În locul dorinței firești de afirmare, de valorificare deplină a puternicului potențial școlar existent în județ, întîlnim, prea des, fel de fel de scuze și performanțe mediocre. Sigur, **„experiența Neacșu și Mihăilescu“** presupune strădanie, căutări, renunțări. **Dar pentru un tehnician tînăr, dornic să se afirme, să cinstească locul de muncă, să se bucure de prețuirea tuturor, un asemenea efort merită făcut.**

Tiberiu STAMA

APLAUZE PENTRU ACEȘTI OAMENI DE NĂDEJDE...

De ce a fost mai plină duminică dimineața sala Olimpia din Timișoara ? Meciuri atractive de handbal fuseseră programate și în zilele celelalte. Duminică, însă, toate... „recordurile“ au fost bătute. Un ac dacă aruncai în tribune nu cădea pe jos, iar pe afară sute și sute de iubitori ai sportului încercau să intre, să fie și ei martorii unui eveniment deosebit : reîntîlnirea cu fostele glorii ale handbalului nostru masculin, cu marii sportivi care în anii '70—'74 au purtat sus, sus de tot, făclia performanțelor realizate atunci de handbalul nostru.

De o parte o combinată Steaua — Dinamo, *de cealaltă parte* Politehnica Timișoara, *două echipe formate din foști sportivi, azi TOȚI, DAR ABSOLUT TOȚI, oameni de nădejde ai societății noastre, ingineri, medici, profesori, ofițeri superiori cu munci de răspundere, părinți ai căror copii aflau, poate minunîndu-se, ce făcea prin tinerețe „tăticu“ și cît de bine juca și încă mai joacă și azi handbal. Publicul timișorean, cald ca întotdeauna, a aplaudat cu putere fentele lui* Gațu *și* Marinescu, *paradele portarilor* Penu *și* Birlescu, *șuturile lui* Kicsid *și* Gunesch, *pătrunderile inteligente ale lui* Mihai Constantinescu, Adrian Oțoiu *sau* Radu Voina. *I-am admirat alături de sutele și sutele de tineri care-i aplaudau în picioare, văzînd în ei un exemplu, care le prețuiau munca, pasiunea pentru sport, perseverența cu care au luptat să atingă culmile măiestriei sportive. Și aceasta fără să neglijeze nici un moment latura profesională a activității lor. Pentru că inginerii* Gațu, Penu, Gunesch *sau* Birlescu, *medicii* Mihai Constantinescu *sau* Ștefan Românu, *profesorii* Adrian Oțoiu *sau* Virgil Teacoiu, *ofițerii (și ei profesori !)* Mihai Marinescu *sau* Teodor Coasă, *antrenorul lotului reprezentativ (și el profesor),* Radu Voina, *sînt azi, ca și în trecut, respectați la fel ca pe terenul de sport atunci. Sînt oameni căliți la temperatura înaltă a marilor performanțe, oameni care și în viața de toate zilele au purtat aceleași caracteristici ca atunci cînd jucau încîntînd tribunele :* **muncă fără preget, cinste, dăruire, corectitudine, ambiție.** *Felicitări clubului Politehnica Timișoara pentru că ne-a oferit prilejul de a ne reîntîlni cu ei.*

Călin ANTONESCU

CLIMAT DĂUNĂTOR MUNCII DE CALITATE

Discordia, tolerarea abaterilor de la programul riguros de muncă, gîlceava, indisciplina și lipsa de respect reciproc sînt dușmani deosebit de cruzi ai performanței, ai activității unui colectiv. Ne-au oferit argumente în sprijinul acestei afirmații mai multe divizionare „A“ feminine de volei pe parcursul campionatului, dar mai ales la turneele finale, desfășurate de curînd la Rm. Vîlcea și Bacău. Ne vom opri însă doar la exemplul furnizat de Universitatea Craiova...

Această echipă, revenită în prima divizie și serios întărită din start, prin remarcabilul succes obținut la examenul de admitere din toamna trecută de cîteva voleibaliste bune, cum sînt **Iuliana Enescu** (de la Farul), fostă internațională A, **Carmen Cuejdeanu** (de la Penicilina) și **Monica Șușman** (de la Calculatorul), componente ale lotului național actual, **Marinela Buzdugan** (de la Flacăra roșie), **Tanța Drăgoi** (de la Chimpex) — toate provenite, deci, de la echipe de „A“, precum și alte tinere remarcate la finala campionatului național de junioare de anul trecut : **Aurelia Dobre, Gabriela Dumitrescu** și **Eugenia Cotescu**, din pepiniera craioveană (de cîțiva ani în prim-plan) și **Mariana Miron**, de la C.S.Ș. 1 Constanța. Cu atîtea întăriri, echipa craioveană trebuia, evident, să lupte pentru titlu, locul 5 ocupat în final fiind mult sub posibilitățile lotului. Universitatea a oscilat între prestații bune și foarte slabe, vădind o pregătire discontinuă, după toane, și obținînd rezultate după toanele sale și ale adversarelor. Lămuririle mersului ei sinuos au devenit mai explicite în turneul final și au cauze mai profunde decît, să zicem, simpla delăsare în pregătire, în anumite momente. **La echipa craioveană lucrurile stau îngrijorător de rău în ceea ce privește climatul etic, viața personală a unor jucătoare și totala lipsă de exigență a conducerii tehnice (și a secției) față de acest aspect, în învrăjbiri pe banca tehnicierilor și în lot, în atitudini care nu prea cinstesc culorile clubului.**

Cei care au fost prezenți la turneul final au asistat la scene penibile pe banca echipei craiovene, între antrenorii I. Constantinescu **și** R. Enescu. (însemnînd controverse, jigniri în auzul publicului spectator, drept pentru care arbitrii au trebuit să-l trimită pe ultimul în tribună), au sesizat tocmeli și refuzuri de a intra în teren din partea „rezervelor“, acuzații de vînzare de meci aduse unor jucătoare, la înfrîngeri, în general atmosferă indecentă și de bîrfă care nu poate duce la nimic bun. **Un colectiv scindat, cu preocupări puține pentru o muncă temeinică, serioasă, explică mai clar evoluția sub orice critică a sportivelor de lot, Carmen Cuejdeanu și Monica Șușman (ambele scăzînd uimitor de mult față de nivelul anului trecut) și le pune serios sub semnul întrebării perspectivele ca voleibaliste.** După cum, dacă acest climat de muncă și viață continuă, dacă clubul și federația nu vor face ordine la această echipă, viitorul sportiv al tinerelor abia intrate în colectivul voleibalistelor va fi, desigur, primejduit. Căci, într-un asemenea climat, vor pierde obișnuința muncii de calitate, dorința afirmării, pasiunea ; și, ca urmare, valoarea sportivă...

Aurelian BREBEANU

RESPECTUL FAȚĂ DE ADVERSAR — RESPECTUL FAȚĂ DE TINE ÎNSUȚI

Meci de fotbal de mare miză, săptămîna trecută, în Capitală. Semifinala de cupă Sportul studențesc — Steaua. Militarii conduc cu 1—0. Forțează. Vor revanșa pentru cele două înfrîngeri din campionat. Și în min. 33 o cursă excepțională a vitezistului, a impetuosului Balint. A pornit nălucă de la centrul terenului, a trecut printre mijlocașii studenților, a mai venit și Iorgulescu, omul care l-a anihilat pe celebrul Rossi, dar Balint trece, în stilul lui, și înscrie, e 2—0 pentru Steaua, zarurile s-au aruncat. *„Un fundaș ca Iorgulescu n-avea voie să-l scape pe Balint, oricît de vijelios ar fi fost el. Îl putea opri prin fault“,* a venit o voce, poate două, poate mai multe... *„L-aș fi putut opri, sigur că l-aș fi putut opri,* a venit replica lui Gino Iorgulescu. *L-aș fi putut faulta, m-aș fi putut arunca în el, să zicem, însă la viteza lui, vă dați seama ce ar fi însemnat un contact ?! Ar fi însemnat să-l accidentez, să-l trimit la spital, poate în ghips, și important este ca Balint să joace, face parte din lotul național. Și chiar dacă n-ar fi făcut parte din lotul național, nu aș fi ales soluția unui fault grosolan. Mai bine un gol primit, decît un adversar vătămat !“* Cuvintele lui Iorgulescu reflectă o corectă atitudine față de sport, față de lupta din arenă. Gino Iorgulescu a readus în discuție problema respectului față de adversar, față de lupta sportivă, temă adesea uitată în focul disputei. *Adversarul trebuie respectat,* duelul cu el trebuie purtat cu armele fair-play-ului, valoarea trebuie contracarată, numai prin valoare, fără violență, fără vreun element care să umbrească morala sportului. *Iorgulescu s-a dovedit un adevărat atlet, care știe că lupta reușește mai ales celor care iubesc mai mult frumosul, adevărul luptei, decît succesul cu orice preț.* **Sportul studențesc a pierdut acel meci, însă căpitanul ei de echipă, internaționalul Gino Iorgulescu, a cîștigat o stea pe epoleții sportivității!**

Mircea M. IONESCU

CÎND INDISCIPLINA PUNE „CROSA LA PATINĂ“

De cînd la Galați a fost construit „Palatul de gheață“, hocheiul a început să prindă rădăcini, devenind unul din sporturile cu priză, mai ales că bunele rezultate n-au întîrziat, numeroși sportivi de valoare crescînd în decursul anilor în **„grădina“ gălățeană. O dovadă că aici se lucrează cu pasiune este și faptul că la nivelul juniorilor există permanent generații cu jucători talentați, cea mai recentă performanță fiind cîștigarea titlului republican, precum și prezența multora dintre elevii antrenorilor Sorin Ciubotaru și Virgil Gheorghe** în lotul reprezentativ.

Dar, în momentul de față, marele „of“ al gălățenilor și al celor de la clubul Dunărea îl constituie echipa de seniori. Plecată la drum cu 26 de sportivi, sub conducerea antrenorilor **Ion Tiron** și **Octavian Corduban**, ea a ajuns după 30 de etape pe ultimul loc în clasament și doar meciul de baraj a salvat-o de la retrogradare în grupa secundă a Diviziei „A“.

Ce a determinat această comportare nemulțumitoare în campionatul de curînd încheiat ? Concluzia este una singură : INDISCIPLINA. Este drept, pe parcurs, **Doru Crăciun** și **Gabriel Hriscu** au plecat la Dinamo (ultimul a revenit, dar suspendat de club pe 2 ani), **Adrian Liga** își satisface stagiul militar. **Leonard Băjenaru** a fost reținut de sarcinile de producție, iar **Mihai Brandabur** s-a retras la jumătatea competiției, lotul reducîndu-se, deci, substanțial, dar cauza principală a comportării necorespunzătoare, după cum se subliniază și în materialul de analiză, a fost : **„indisciplina manifestată de unii sportivi care au mai rămas în lot, ceea ce a dus echipa pe ultimul loc în clasament“.** Subliniem noi, la „cei rămași în lot“, pentru că la cei plecați, dintr-un motiv sau altul, s-a adăugat și faptul că **Ion Berdilă** nu a participat la două turnee, fiind temporar scos din lot, că **Viorel Liga** nu s-a prezentat la antrenamente și s-a renunțat la serviciile lui, că **Dan Chiriță**, ca urmare a actelor de indisciplină, a fost exclus din echipă la turneul final al „Cupei României“.

Dar, cu toate „lecțiile“ date jucătorilor menționați, cei rămași în lot au continuat să facă ce doresc : **Stanciu, Chiriță, Mocanu, Antohi** au venit facultativ la antrenamente ; **Stanciu, Berdilă, Marcu, Dima, Antohi, Mocanu** au fost campioni ai nervozității, echipa fiind penalizată cu 536 minute (!) ; **Burada, Mocanu, Stanciu, Ciobanu, Chiriță** ș.a. au fost găsiți în stare de ebrietate în ajunul meciului de baraj cu I.M.A.S.A. Sf. Gheorghe ; **„unii sportivi (Antohi, Mocanu, Chiriță Berdilă) au subminat rezultatele echipei prin prestații foarte slabe de la joc la joc“** etc., etc. Se observă faptul că unele nume revin cu insistență în prim-planul indisciplinei ! Urmare firească — comportarea nesatisfăcătoare pe tot parcursul sezonului cu **„cele mai slabe rezultate din ultima vreme“**, după cum afirma și **Stanciu Barbălată**, vicepreședintele secției.

De curînd a avut loc o atentă și serioasă analiză, cele spuse cu acest prilej constituind sinteza cauzelor care au dus la eșecurile echipei gălățene : **„Nu plecarea unor sportivi a fost cauza principală a comportării necorespunzătoare, ci indisciplina și disensiunile dintre antrenori și jucători“. „Neînțelegerile sînt datorate antrenorilor care nu și-au îndeplinit misiunea de educatori“. „Chiar și fără acești jucători se puteau face lucruri bune“. „Antrenorii poartă cea mai mare parte din vină“, „Biroul secției și antrenorii au stabilit măsuri, dar ele nu au fost duse la îndeplinire, dîndu-se dovadă de lipsă de fermitate“, „Am pierdut din cauza indisciplinei“...**

Evident, această suită de greșeli nu putea rămîne fără urmări. Se impuneau măsuri menite să conducă, în viitorul sezon, la îndreptarea situației. Ele au fost luate și sperăm că-și vor dovedi curînd eficiența.

Sînt multe lucruri de îndreptat în hocheiul gălățean. Echipa **Dunărea** are posibilități reale de a se număra printre competitoarele de valoare, dar pentru aceasta este nevoie să renunțe la acest balast care se numește indisciplină și care pînă acum i-a pus... „crosa la patină“ !

Emanuel FÂNTÂNEANU